

pastyr ſam ſtwoje wozny wodži, wón ſam wſchitkich kſcheſcijanow nûts do kſchiža a czerpjenja wjedze; ale my ſo tež dyrbimy dacž wot njeho wodžicž. Maſch-li czerpicž khorosč, kuidobu, nijeprawdu ludži, njerječ: ſi wotkel mi to? ale pomysł ſebi: do teho mje wodži mój dobrý pastyr, kiž dže prjedy mje a wjedze mje po prawym pucžu ſtwojeho mjena dla (Pſ. 23, 3).

A nětk wopomnycze tu wulku njerunoſč bjes jeho a naſchim czerpjenjom! Jego czerpjenje bě zyle njesawinowate czerpjenje jeno zufych hréchow dla. Wón žane ho hrécha njeje činič, tež ſo njeje žane jebanje w jeho rcže namakalo: kaž Jeſajaſ w starym, tak to Pětr w nowym testamencze wot njeho wobſwědzi. Schtó pak bjes nami móhl to ſame wot ſebje prajicž a wot ſtwojeho czerpjenja? Schtó chzyč prajicž: ja bjes winy czerpu? Schtó uochzyč ſobu ſpěwacž: „ſchtož czerpu, to ſzym ſazkužil?“ Njeſwědzi nam husto naſche ſwědomnje ſaſo, ſi ſajkim hréchom ſym jene abo druhe czerpjenje jako prawu Božu ſchtraſu na ſo czahnuſli? a hdyn by tak tež njebylo, njevěſče dha, ſo Bóh tón knjes husto jara poſdže ſchtraſuje, ſchtož psched dołhim czaſtom ſym ſhréſchili, ſo husto potajne hréchi domapulta ſe ſjawnym poſkostanjom?

A tola, kaf je wón pscheczerpič, ſchtož njebe ſazkužil? Sſlyſchmy jeho ſameho, kiž praji: „Wuſče wote mnje, dokelž ja czieheje myſle ſym a ſi wutrobu poſornu“ (Matth. 11, 29). Kaf běſche poſornu a ſczerpliwy psched ſtwojim Wózom, tak ſo ſtwoju wolu zyle do jeho wole podawasche! A kaf czieheje myſle a połny luboſcze běſche pschecziwo člowjekam, tak ſo hishcze na kſchižu proschesche ſa ſtwojich njeſcheczelow a mordarjow! Tež Pětr wobſwědzi, ſchtož je ſam widzič ſe ſtwojimaj wocžomaj a ſlyſchal ſe ſtwojimaj wuschromaj w ſahrodze Gethſemane a w Kajfaſzewym dworje, hdynž praji: Wón ſaſo njeſwarjeſche, hdynž ſwarjeny bě, a njeſhrožeſche, hdynž czerpjeſche; ale wón to porucži temu, kotrýž prawje ſudži. Ach, tajzy my njeſzymy byli! Njeſzymy-li we ſkutku ſamym ſle ſe ſlym ſaplačzili, dha je wſchak njeſluboſnych, hórkich ſłowow doſcz ſi naſcheho rta wuſchło, a njebechu hréſchne ſłowa, dha tola myſle a ſacžucža hněwa ſo ſběhachu w naſich wutrobach. Ale njeſzymy ſi tym kóždy ras wuſtupili